

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obo/8/2019
Identifikačné číslo spisu: 7000899592
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7000899592.5

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Anny Markovej a JUDr. Miroslavy Janečkovej v spore žalobcu OSTAX, spol. s r. o., Jarcová 71, 757 01 Válašské Meziříčí, IČO: 47 150 378, Česká republika, zast. JUDr. Vlastimil Klepáč, advokát, Krmanova 16, Košice proti žalovanému: DMF a. s., Lastomírska 9, 071 01 Michalovce, IČO: 36 187 437, zast. Bc. Dr. K. G., K. 3, XXX XX A., o zaplatenie 3.774,25 eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k 4Cb/1009/2000-421 zo dňa 31. júla 2018 v znení opravného uznesenia č. k 4Cb/1009/2000-448 zo dňa 26. apríla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cb/1009/2000-421 zo dňa 31. júla 2018 v znení opravného uznesenia č. k. 4Cb/1009/2000-448 zo dňa 26. apríla 2019 v napadnutej časti p o t v r d z u j e .

Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

Odôvodnenie

1 Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom (tretím v poradí) č.k 4Cb/1009/2000-421 zo dňa 31. júla 2018 v znení opravného uznesenia č. k. 4Cb/1009/2000-448 zo dňa 26. apríla 2019 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.774,25 eur spolu s úrokom vo výške 5 % p. a. od 11.4.2000 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania.

2 Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia 88.190,30 Sk (2.927,38 eur) titulom náhrady škody, ktorú mu spôsobil žalovaný tým, že po tom, ako realizoval pre neho prepravu tovaru - ihličnatého reziva z Ukrajiny od spoločnosti „SOLO“ Mukačevo do Válašského Meziříčí v Českej republike, mu tento prepravovaný tovar nevydal, odpredal ho tretej osobe, čím spôsobil žalobcovi škodu vo výške 202.137,- Kč.

3 Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca viacerými procesnými podaniami zobral čiastočne žalobu späť, čiastočne žalobu rozšíril, a teda predmetom sporu zostala uplatnená pohľadávka žalobcu ako cena nedodaného tovaru vo výške 181.439,- Kč, resp. 5.143,- USD. Z tejto sumy žalovaný poukázal žalobcovi sumu 26.825,- Kč a po odpočítaní tejto sumy je nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní 154.614,- Kč. Žalobca zároveň uznal, že má vo vzťahu k žalovanému záväzok zodpovedajúci cene za dve prepravy, ktoré pre žalobcu vykonal žalovaný, každá po 18.000,- Kč.

4 V predmetnej veci súd prvej inštancie rozhodol skoršími rozsudkami č. k. 4Cb/1009/2000-173 zo dňa 21.2.2006 (prvý v poradí), ktorý bol zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako odvolacieho súdu č. k. 2Obo/184/2006-195 zo dňa 3.5.2007. Následne súd prvej inštancie opätovne rozhodol rozsudkom č.k. 4Cb/1009/2000-298 zo dňa 12. novembra 2013 (druhý v poradí), ktorý bol tiež zrušený uznesením najvyššieho súdu č.k. 1Obo/5/2017-336 zo dňa 31. mája 2017 a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5 Po vrátení veci súd prvej inštancie ustálil, že predmetom sporu je uplatnená pohľadávka žalobcu vo výške 3.774,25 eur. Konštatoval, že pohľadávka žalobcu nebola v konaní sporná, čo potvrdil žalovaný na pojednávaní dňa 25.4.2018 a vyplýva to aj z písomného jednostranného zápočtu žalovaného voči uplatnenej pohľadávke žalobcu zo dňa 18.11.2008 (č. l. 237), v ktorom žalovaný uznáva, že za odpredaj dreva získal žalovaný sumu 235.277,60 Sk, a tento zápočet je podľa ust. § 558 Občianskeho zákonníka a § 323 Obchodného zákonníka zároveň uznaním vymáhanej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, teda pohľadávky žalobcu voči žalovanému, uplatnenej v tomto konaní.

6 Súd prvej inštancie uplatnenú pohľadávku titulom náhrady škody posúdil v zmysle právnych záverov odvolacieho súdu vyslovených v poslednom zrušujúcom uznesení ako pohľadávku z výkonu záložného práva podľa § 628 Obchodného zákonníka, pretože predmetná preprava bola vykonávaná v mesiaci máj 1999, teda za účinnosti § 628 Obchodného zákonníka.

7 Súd prvej inštancie posudzoval dôvodnosť uplatnenej pohľadávky žalovaného voči žalobcovi v uplatnenej výške 201.748,50 Sk. Žalovaným uplatnenú započítaciu námietku vo výške 201.748,50 Sk posudzoval súd prvej inštancie podľa ust. § 98 OSP účinného v čase vykonania tohto započítacieho prejavu a posúdil ju len ako obranu, a nie ako protinávrh.

8 Žalovaný túto pohľadávku špecifikoval v podaní zo dňa 18.11.2008 (čl. 237 spisu). Uviedol, že celkovo mal žalovaný voči žalobcovi pohľadávku vo výške 201.748,50 Sk, ktorá pozostáva zo 4 faktúr po 600,- USD za vykonanú prepravu, 32.000,- Kč za prestoje vozidiel, za ďalšie 2 faktúry po 600,- USD za vykonanú prepravu a faktúru č. 106/99 ako servisné poplatky v celkovej výške 6.457,50 Sk a ďalšie servisné poplatky vo výške 3.075,- Sk, spolu teda tieto navyšujú náklady predstavovali sumu 9.532,- Sk. Za zadržaný prepravovaný tovar - drevo žalovaný získal sumu 235.277,60 Sk. Po odpočítaní sumy 235.277,60 Sk a 201.748,50 Sk rozdiel činí 33.529,10 Sk, čo po prepočte na české koruny predstavuje 27.093,- CZK, ktorú žalovaný uhradil žalobcovi. Túto sumu po odpočítaní poplatkov 268,25 CZK banka pripísala na účet žalobcu v celkovej výške 26.825,- CZK.

9 Súd prvej inštancie posúdil pohľadávku ako dôvodnú len v rozsahu nesporne vykonaných 5 prepráv (faktúra č. 990172, č. 990184, č. 990185, č. 990313, č. 990314), v cene prepravy po 18.000,- Kč. Súd prvej inštancie uviedol, že sám žalovaný predložil súdu dňa 17.5.2018 písomné podanie spolu s listinným dôkazom - objednávka prepravy (č. l. 405 spisu, resp. aj na č. l. 69), z ktorej vyplýva, že žalovaný objednáva u žalobcu prepravu cca po 30 m³ smrekového dreva za 18.000,- Kč. Cenu prepravy 18.000,- Kč žalobca v konaní nerozporoval, namietal iba tvrdenie žalovaného, že cena prepráv, ktoré navrhuje žalovaný započítať oproti nespornej pohľadávke žalobcu, nebola dohodnutá vo výške 600 USD. Žalobca uznal, že iba jedna z týchto prepráv ako expresná preprava bola dohodnutá vo výške 600 USD, ostatné prepravy uvedené v tomto započítacom prejave boli dohodnuté za cenu po 18.000,- Kč.

10. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že uplatnená pohľadávka žalovaného za štyri faktúry uvedené v započítacom prejave je dôvodná po 18.000,- Kč, teda spolu vo výške 72.000,- Kč a jedna faktúra na

600 USD, teda 21.258,- Kč. Súd pri určovaní oprávnenosti pohľadávky žalovaného voči žalobcovi za vykonané prepravy vychádzal pri jednej cene prepravy zo sumy 600 USD, teda zo zhodného tvrdenia strán sporu a pri ostatných štyroch faktúrach vychádzal z objednávky a z toho, že 18.000,- Kč po prepočte v danom čase aktuálnym kurzom, predstavovalo iba 508 USD. Ako dôvodnú započítaciu námietku uznal cenu prepravy 18.000,- Kč. Súd prvej inštancie uplatnený nárok žalovaného voči žalobcovi vo forme započítacej námietky posúdil podľa Dohovoru o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR).

1 1 Ďalej uviedol, že žalovaný v započítacom prejave z 18.11.2008 započítava oproti uplatnenej pohľadávke žalobcu aj ďalšie pohľadávky, a to titulom prestojov 32.000,- Kč a viac nákladov 9.532,- Sk. Žalovaný o tejto pohľadávke nepredložil žiadne dôkazy v konaní. Žalobca tieto pohľadávky žalovaného neuznal a žalovaný neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, tak v tejto časti obrany mu súd nemohol vyhovieť.

1 2 Žalovaným dôvodne uplatnená pohľadávka, ktorú súd prvej inštancie uznal za spôsobilú na započítanie pozostávala zo žalobcom uznaných štyroch prepráv po 18.000,- Kč (spolu 72.000,- Kč) a jednu prepravu realizovanú za 600 USD (21.258,- Kč). Žalobca už v žalovanej sume 154.614,- Kč zohľadnil pohľadávku žalovaného voči žalobcovi za 2 prepravy po 18.000,- Kč (FA č. 990185 a č. 990184). Tieto faktúry sú aj v započítacom prejave žalovaného z 18.11.1999. Preto súd z nesporne žalovaným vykonaných 4 prepráv po 18.000,- Kč a 1 prepravy za 600 USD, už považoval za dôvodnú započítaciu námietku žalovaného len za cenu ďalších 2 prepráv po 18.000,- Kč fakturovaných faktúrou č. 990313 a č. 990314 a č. 990172 za 600 USD. Po odpočte dôvodnej pohľadávky žalovaného vo výške 93.258,- Kč a 36.000,- Kč je rozdiel 57.258,- Kč, čo predstavuje žalovaným dôvodne vznesenú námietku započítania svojej pohľadávky voči žalobcom uplatnenej.

1 3 Žalobca si uplatnil proti žalovanému pohľadávku za nevydaný prepravovaný tovar vo výške 181.439,- Kč (5.143,- USD) a potom, ako žalovaný uhradil žalobcovi na túto náhradu škody sumu 26.820,- Kč, zostal nárok žalobcu v tomto konaní vo výške 154.614,- Kč. Po odpočítaní žalobcovej pohľadávky 154.614,- Kč od dôvodnej, započítanej pohľadávky žalovaného 57.258,- Kč, činí rozdiel sumuj 97.356,- Kč, čo predstavuje dôvodne uplatnenú pohľadávku žalobcu voči žalovanému v tomto konaní.

14 Pretože pohľadávka žalobcu, ktorú si uplatnil v konaní, a ktorá zostala predmetom sporu, bola len vo výške 3.774,25 eur, súd vyhovel žalobe žalobcu o zaplatenie 3.774,25 eur, keďže je viazaný návrhom a nemôže priznať žalobcovi viac, ako si uplatňuje. Súd prvej inštancie preto zaviazal žalovaného na zaplatenie 3.774,25 eur titulom náhrady škody, tiež žalobcovi priznal aj uplatnený úrok vo výške 5% ročne v zmysle článku 27 ods. 1 Dohovoru CMR odo dňa podania žaloby, teda odo dňa 11.4.2000 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti o uplatnených úrokoch súd žalobu zamietol.

15 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“). Odvolanie odôvodnil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

16 Namieta, že rozsudok súdu prvej inštancie nevychádza z náležite zisteného skutkového stavu veci. Podľa odvolateľa si jednotlivé vyjadrenia odporujú, nemajú logiku a nejedná sa podľa neho o fakty, ale názor, ktorý nemá váhu. Tvrdí, že jednotlivé závery uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie si navzájom odporujú a sú nepreskúmateľné. Má za to, že boli porušované jeho práva, a v tomto konaní bolo rozhodnutím súdu porušené aj medzinárodné právo CMR.

1 7 Na záver uviedol, že právne závery súdu prvej inštancie nezodpovedajú skutkovým zisteniam a vyplývajú z nesprávneho hodnotenia vykonaných dôkazov, pričom niektoré závery a hodnotenia sú nezrozumiteľné, a nemožno ich preto akceptovať. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok Krajského

súdu v Košiciach č.k. 4Cb/1009/2000-421 zo dňa 31.7.2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 3.774,25 eur s 5 % úrokom z omeškania od 11.4.2000 do zaplataenia a zároveň zaviazal žalobcu uhradiť žalovanému náhradu trov konania.

18 Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaný súdu prvej inštancie vytýka nepreskúmateľnosť rozsudku bez bližšieho konkretizovania. Má za to, že súd prvej inštancie v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu doplnil dokazovanie a na základe vykonaného dokazovania vo veci správne rozhodol. Konštatuje, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré boli pre rozhodnutie podstatné a právne významné. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

19 Žalovaný v replike uviedol, že sa nestotožňuje s vyjadrením žalobcu, má za to, že ani vo vyjadrení neuviedol žiadne dôkazy, či skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti podaného odvolania žalovaného. Zotrváva na svojich vyjadreniach uvedených v odvolaní a navrhuje, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnuté rozhodnutie a vec vrátil súdu prvej inštancie alebo zaviazal žalobcu na úhradu sumy 3.774,25 eur.

20 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací [podľa § 470 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)] po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou - stranou sporu (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 a § 356 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie preto ako vecne správne potvrdil, pričom sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

21 Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22 Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

23 Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnyim skutkovým zisteniam, ako aj vec správne právne posúdil.

24 Predmetom konania je pohľadávka žalobcu voči žalovanému z prepravnej zmluvy, rozhodnutie súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalovaný, navrhujúc zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie ako celku a zmenu rozhodnutia tak, že žalovaný sumu prizná súd žalovanému proti žalobcovi. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

25 Z odvolania vyplýva, že obranou žalovaného, doposiaľ nezmenenou bez vznášania ďalších návrhov na dokazovanie alebo predloženia dôkazov v čase po ostatnom rozhodnutí odvolacieho súdu, zostáva jeho tvrdenie, že žalobca neuhradil faktúry za vykonanú prepravu tovaru, a ak bol žalobca nespokojný s prepravou, mal ju reklamovať, čo doposiaľ neurobil, preto po uplynutí doby vyplývajúcej z medzinárodného dohovoru CMR žalovaný pristúpil k uplatneniu svojho práva a uspokojenia pohľadávky predajom tovaru.

26 Vo svojom odvolaní žalovaný namietal zákonné dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

27 Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v ďalšom konaní po vrátení veci nepochybil a vec správne vyhodnotil, dostatočne sa zaoberal nedostatkami vytknutými odvolacím súdom v ostatnom zrušovacom rozhodnutí sp. zn. I Obo/5/2017, precízne aplikujúc už vyslovené právne záväzné závery odvolacieho súdu.

28 Odvolací súd po preskúmaní vznesených odvolacích námietok musí konštatovať, že na všetky námietky žalovaného už súdy odpovedali vo svojich rozhodnutiach a strany sporu nevzniesli žiadne nové námietky, s ktorými by bolo potrebné sa zaoberať. Odpovede na vznesenú obranu sú precízne formulované v rozhodnutí súdu prvej inštancie v nadväznosti na už vyslovené závery formulované v rozhodnutiach najvyššieho súdu v prejednávanej veci.

29 Tu len odvolací súd k žalovaným namietanej nepreskúmateľnosti rozhodnutia a nedostatočne zistenému skutkovému stavu uvádza, že z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/06).

30 Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06).

31 To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

32 Z rozhodnutí ESLP (tu najmä Hirvisaari v. Fínsko, Tatishvili v. Rusko) ako aj z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 131/2010 možno vyvodiť, že ak sú v odvolaní uvedené argumenty resp. námietky smerujúce proti právnomu posúdeniu veci súdom prvej inštancie, proti nedostatočnému alebo nepreskúmateľnému odôvodneniu rozsudku súdu prvej inštancie, proti neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení súdu prvej inštancie alebo námietky namietajúce porušenie povinnosti súdu prvej inštancie vyplývajúcej z predchádzajúceho zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, odvolací súd sa musí s týmito argumentmi v odôvodnení svojho rozhodnutia samostatne a dostatočne vyrovnáť. Tento záver však platí výlučne za situácie, že nejde o tie isté argumenty, ktoré už boli stranami sporu uplatnené počas prvoinštančného konania a s ktorými sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí už dostatočne vyrovnal.

33 Odvolací súd však v odvolaní žalovaného nevzhladol žiadnu otázku, ktorá by už v konaní nebola preskúmaná, a na ktorú by strany sporu nedostali odpoveď v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom podstatným je, že v konaní nedošlo k žiadnej zmene zisteného skutkového stavu a nebol dôvod odkloniť sa od už vyslovených právnych záverov. Základom námietok žalovaného je poukaz na faktúrované sumy, ktoré však nemali oporu v dôkazoch o existujúcej dohode pre takto uplatnené sumy voči žalovanému a ani vo vzniku iného titulu, ktorý by súd žalovaný preukázal. Súd prvej inštancie správne vychádzal len pri jednej cene prepravy zo sumy 600 USD s oporou zhodných tvrdeniach strán a pri ostatných štyroch faktúrach správne použil ako základ objednávky vo výške uznanej žalobcom v sume 18.000,- Kč a túto umu uznal ako dôvodnú započítaciu námietku a túto správne posúdil podľa Dohovoru o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR). To, že žalovaný v započítacom prejave z 18.11.2008 započítaval oproti uplatnenej pohľadávke

žalobcu aj ďalšie pohľadávky titulom prestojov vo výške 32.000,- Kč a viac nákladov vo výške 9.532,- Sk, nemohlo byť súdom zohľadnené, keďže v konaní titul týchto pohľadávok nebol preukázaný.

34 Odvolací súd preto vyhodnotil odvolacie dôvody žalovaného ako nedôvodné. S poukazom na to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový a právny stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP, potvrdil.

35 O trovách konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a 262 ods. 1, 2 CSP a ich náhradu priznal úspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

36 Rozhodnutie bolo prijaté členmi odvolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (ust. § 393 ods. 2, posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej môže podať dovolanie strana, v neprospech ktorej bol rozsudok vydaný, v lehote dvoch mesiacov odo dňa jeho doručenia oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a/ a b/ CSP).

Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.